

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

DUBEN 2011

č. 4

CO SI ODŘEKNOUT?

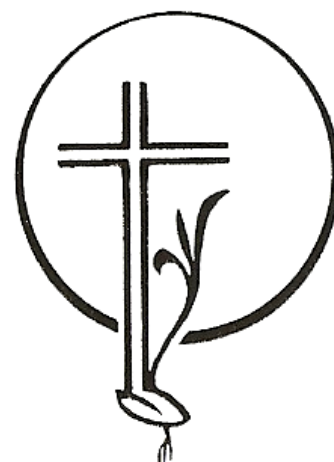
aneb krátké zamyšlení na začátek postní doby

Na začátku postní doby jsou děti na hodinách náboženství zpravidla dotazovány, zda už ví, cože by si měly v nadcházejících čtyřiceti dnech odřeknout. A ony už povětšinou vědí a také náležitě odpoví: jedno si odřekne televizi, další internet, jiné nějakou tu sladkost či oblíbenou hru na počítači. Poučenější z nich ještě dodají, že si ale nebudou odříkat dobroty proto, aby zhubly nebo aby toho o velikonocích měly nastřádáno dvojnásobek či aby vynecháním některých radovánek ušetřily čas na jiné, nýbrž proto, aby se o odřeknuté s někým rozdělily a v čase původně určeném počítačovým dobrodružstvím třeba pomohly mamince v kuchyni. A nejpoučenější z dítek třeba ještě dodají i důvod toho všeho odříkání: udělají tím něco dobrého pro svět kolem sebe, a to i jako určitou náhradu za to nedobré, čím své okolí jindy „obohacují“.

A to vlastně vůbec není špatná odpověď. Ona totiž docela dobře vystihuje smysl postní doby jakožto času uvědomě-

ní si, že na hříších světa mám svůj podíl i já a že to nejsou stále jen ti druzí, kteří dělají svět takový, jaký je. Vždyť co jiného způsobuje zlo než to, že my lidé si chceme ledacos přivlastnit i na úkor druhých, že ztrácíme schopnost se ovládat v touze mít stále víc pro sebe, že se necháme zcela unášet svými pozitivky a zážitky, jimž podřizujeme vše ostatní, nebo že nás často už ani nenapadne rozdělit se o cokoli s druhými lidmi. A to vše mimo jiné také proto, že mnohdy v konkrétní praxi žijeme tak, jakoby už ani nebyl Bůh, který by si přeci ze všeho nejvíc přál, aby mezi námi lidmi to bylo jiné, lepší.

A přesně o snahu znovu přiblížit svět Božímu přání právě jde. To je ten nejdůležitěj-

ší a vlastně jediný smysl postní doby: s Boží pomocí udělat další krok na cestě k odřeknutí se zla a hříchu. Ne nadarmo křesťanská tradice hovoří o modlitbě, postu a almužně, které tomuto zásadnímu odřeknutí mají napomoci a které by měly právě postní čas naplnit víc než kterýkoli jiný. Častější modlitba, protože člověk by si měl uvědomit svou hříšnost a slabost a zároveň skutečnost, že jen ze svých sil se změnit nedokáže, a proto by měl volat častěji než kdy jindy k Bohu o radu a sílu. Postní střídmost, kdy by si každý měl něco odřeknout, a to nejen aby posílil svou vůli a odtučnil své srdce, a tak zbystril své duchovní smysly, ale aby měl i něco, oč by se mohl rozdělit s druhými. A almužna, doslova "dar ze slitování", kdy se ten, kdo něco má a dokáže si z toho odřeknout, rozdělí s tím, kdo nemá a potřebuje. Proto

se právě modlitba, odřeknutí si něčeho a almužna z odřeknutého mohou stát nejen cestou k trochu lepšímu světu, ale v jistém smyslu i narovnáním toho, co jsme svou netečností a sobectvím stejně způsobili my sami. A že v odříkání a almužně nemusí jít jen o věci hmotné, je asi zbytečné dodávat.

Možná právě v tomto smyslu se postní doba může stát dobrou příležitostí pro nás pro všechny se sebou a světem kolem sebe něco udělat. Neomezme se tedy pouze na kající znamení popela na čele na Popeleční středu, ale zkusme si dát i nějaké to konkrétní předsevzetí, cože si to odřekneme a co pro to a s tím uděláme. Jako ty děti.

P. Jan Houkal
zdroj: www.cirkev.cz

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

Boží oko vidí všechno

V řeholních ústavech, kde spávali chlapci nebo děvčata ve společných místnostech, bylo třeba nechat i v noci rozsvícené malé světlo, aby se dalo lépe orientovat. Mnohdy bylo na stínítku této lampičky namalováno oko s nápisem „Bůh tě vidí“. Je to nepochybně biblická myšlenka, která se často vyskytuje v žalmech (srv. *Žl33,18*). A přece, jak si leckteří stěžovali, vyvolávala tato výchovná pomůcka scestné pocity. Vnucovala myšlenku dozoru policejního typu, a tedy i nerozumného strachu. Boží oko, které všechno vidí, je pohled lásky a ochoty pomáhat.

Vysvětluje to povzbudivý příklad, o němž čteme v životopise svaté Růženy Limské. Byla totiž ve svém mládí přehnaně bázlivá, stejně jako její matka. Jednou zůstala dívenka v podvečer v besídce, která byla ve vzdáleném rohu jejich zahrady. Náhle se zešeřilo a malá Růženka neměla odvahu projít potmělou zahradou do domu. Tam na ni čekala matka svíraná úzkostí, ale protože byla bázlivá jako její dcera, nedovázila se pro ni zajít do temného koutu zahrady. Tak se trásly obě. Konečně přišel domů otec. Vzal matku v podpaží a oba se vydali přivést domů malou Růženku. Ta zaslechla jejich hlasy a napadla ji tato myšlenka: Jestliže mamin-

ka, jež je stejně bázlivá jako já, se už nebojí, když ji vezme v podpaží tatínek, proč bych se měla bát já, když věřím, že Boží oko na mne hledí všude, kdekoliv se nacházím? Od té doby už Růžena nikdy netrpěla nerozumnými strachy, protože se jich zbavila.

Jiný příklad, také útěšný, i když prostinký, je ze života dětí. Jedna malá dívenka se ptala své maminky, zda je pravda, že Bůh opravdu všechno, všecičko vidí. „Jis-

tě“, odpověděla maminka. „To je škoda!“, řekla zklamaně dívenka. „A proč?“, ptá se udiveně matka. „Ale, chtěla jsem uplést dvoje ponožky pro chudé k vánocům a tak milého Pána Boha překvapit.“ Paprsek moudrosti zasvítí v matčině odpovědi: „I když Bůh vidí všechno, každý náš dobrý skutek je pro něho milé překvapení.“

*Z knihy T. Špidlíka:
Znáš Boha Otce?*

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

ROZÁLIE Z PALERMA

Sochu sv. Rozálie najdeme u sv. Mikuláše na pravém boku oltáře sv. Šebestiána, tj. mezi předními patrony proti moru. V kostele sv. Michala je obraz sv. Rozálie na oltáři sv. Barbory na levé straně lodi kostela.

Rozálie byla poustevnice, pravděpodobně baziliánská řeholnice, a žila ve 12. století na výšině na Monte Pellegrinu blízko sicilského hlavního města Palerma. Dcera hraběte zemřela ve své jeskyni a byla tam pochována křesťany. Další autentické

zprávy o Rozáliině životě nejsou známy, četné legendy zkrášlují její životopis.

15. 7. 1624 našli Rozáliiny ostatky na Monte Pellegrinu. Když byla přenesena do

dómu v Palermu, skončila najednou ve městě morová epidemie. Od onoho 15. července - tento den byl nazván Rozáliinou památkou - je poustevnice na Sicílii patronkou proti moru.

Proti moru. Jeskyně, v níž se našly její ostatky, byla přebudována na poutní místo. Také hrob v palermském dómě je dodnes navštěvován nespočty věřícími a zahrnován votivními dary.

Úcta a tradice: dalším památným dnem Rozálie je 4. září, protože prý zemřela toho dne. Rozáliin kult byl velmi rozšířen především v 17. a 18. století v Itálii a tam hlavně na Sicílii; nespočetní poutníci vyhledávali poutní místo na Monte Pellegrinu. Také prostřednictvím jezuitského řádu se podstatně rozšířil Rozáliin kult.

Z knihy Schaubert – Schindler: Rok se svatými

CHARITA

Masopustní průvod

ré si pro účastníky průvodu připravili z Dílny sv. Kláry. Už teď se všichni těšíme na příští rok.

Dne 8. března 2011 prošel městem Znojmem masopustní průvod Denního stacionáře sv. Damiána. K vidění byli klienti s instruktory v různých maskách. Na své cestě navštívili radnici, kde je přivítal místostarosta Jan Grois. Dále pokračovali na Dolní Českou do sídla Oblastní charity Znojmo. Zde navštívili zaměstnance a ředitele Charity Mgr. Evžena Adámka. Všichni si mohli pochutnat na masopustních koblihách, kte-

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

Pomoc na Ukrajině v roce 2010

V loňském roce jsme si připomněli 10. výročí od začátku zahájení naší pomoci na Ukrajině. V některých oblastech, jako je např. řešení situace sirotků a fungování dětských domovů, zaznamenal ukrajinský systém velký pokrok. Stále však je mnoho oblastí, kde je třeba pomoci.

I v roce 2010 jsme pokračovali ve spolupráci s mukačevskou Charitou v projektu pomoci sociálně slabým rodinám v Zakarpatí. Nákupem základních potravin, léků, platbou za vodu, plyn apod. se podařilo podpořit 25 rodin s dětmi (částkou 65 589,- Kč), od roku 2009 je to již 40 podpořených rodin.

Vedle této materiální pomoci je žádoucí děti v těchto rodinách podporovat nejen v povinném, ale i dalším vzdělávání a rozvíjení jejich osobností, v získávání dalších dovedností. Z prostředků Nadace VIA (33 000,-) bylo v zájmovém vzdělávání podpořeno 8 dětí a mladých (získáním řidičského průkazu, výukou cizího jazyka, tance, hudby)

Z prostředků humanitárního konta TKS 2010 jsme již podruhé zorganizovali pro pracovníky ukrajinských sociálních služeb týdenní stáž v ČR. V programu byla návštěva nejen zařízení, která provozuje Oblastní charita Znojmo, ale měli možnost poznat např. zařízení pro osoby bez přístřeší ve Vídni, Dům na půli cesty ve Velkém Dvoře, chráněné dílny Sdružení Neratov ad. Velmi přivítali možnost seznámit se s financováním, provozem a celkovým fungováním sociálních a zdravotních služeb v našich podmínkách a načerpali tak inspiraci pro jejich práci na Ukrajině.

V důsledku velkého množství žádostí se DCH Mukačevo zaměřila na pomoc dětem a sociálně slabým lidem s úhradou nákladů za zdravotní péči. Na Ukrajině nefunguje systém zdravotního pojištění, lidé jsou nuceni finančně se podílet na veškerých nákladech léčby, tzn. léky, zdravotnický materiál, ložní prádlo, apod. i hradit samotný lékařský zákrok. Odbornost lékařů i používaná zdravotnická technika často nedostačuje a proto se náročnější lékařské zákroky a operace zajišťují v jiných evropských zemích (Maďar-

sko, Itálie, ad.). Pomoc při financování léčebných výloh a operací byla poskytnuta z prostředků Postní almužny 2010, humanitárního konta TKS, Postní almužny Žďáru nad Sázavou a ostatních darů. Podarilo se podpořit 13 osob částkou 192 250,-.

Svíčková dílna ve Viškovu, která zde funguje od roku 2009, zaměstnává men-

tálně a tělesně postižené. Dílna slouží jako pracovní terapie pro lidi s postižením z blízkého okolí (Viškovo, Chust, Tjačiv, Solotvino). Pod vedením instruktorů získávají sebedůvěru, rozvíjí své schopnosti a dovednosti. Podpořili jsme ji z darů fyzických osob a Postní almužny Tišnova nákupem materiálu pro výrobu svíček.

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Co je vlastně život

Všichni žijeme - a většinou jsme rádi, že žijeme. Život se nám líbí - i navzdory nepříjemnostem a komplikacím. Dokonce v těch životních překážkách vidíme cosi dobrodružného, co dělá život zajímavým - a rozhodně si nedovedeme představit život fádni. Život je však také živá buňka, někdo řadí k životu i atom, molekulu, krystal.

Co je tedy život?!

"Lidé umírají většinou dřív, než jsou dost rozumní, aby věděli, jak mají žít." (C. B. Shaw)

Život je rozhodně záležitost biologická

- ale ne jen biologická.

Život je skoro jako dokonalý stroj

- ale zdaleka to není jen stroj.

Život je také hmotná záležitost

- ale zdaleka ne jen hmotná.

Život má své vývojové prvky

- ale zdaleka ho nelze vysvětlit jen vývojem.

Život vědecky zkoumáme

- ale věda nám nepodala vědeckou definici.

Život je bezesporu cosi dobrého - ale co to vraždění v přírodě, mezi lidmi a národy? Co je katastrof, co je bolesti

v životě!

Život je cosi krásného. Kolik hudebních, básnických, sochařských a jiných uměleckých děl ho oslavuje, obdivuje!

Život je cosi jedinečného ve vesmíru. Ale život zde vždycky nebyl.

Život je cosi tajemného! Ve srovnání s tzv. exaktními vědami je zde vždycky něco tajemného. Marxisté sice tvrdili, že to tajemné, co je dosud neznámé, jednou věda objeví, vysvětlí. Jenže to vypadá, že tajemství patří nějak k podstatě života. Náš vědecký génius RNDr. Jiří Mrázek mluví o „velké neznámé“. „Jazyk, který vylučuje tajemství, nestrpí tajemství, který opovrhne tajemstvím - mi nikdy nevytvoří styl, nikdy nepotěší člověka, nikdy nebude dědictvím národa.“ (Jakub Deml)

Chceme-li tedy život vtěsnat do nějakého schématu - pak se nám jeví nejspíš jako úžasné *umělecké dílo!*

Když tedy umělecké dílo, pak by muselo mít všechny vlastnosti uměleckého díla: muselo by být pravdivé, dobré,

krásné, jedinečné - a tyto vlastnosti musí být záměrem, smyslem, cílem díla - a musí být prodchnuto *láskou!*

A jelikož žádné umělecké dílo nevzniklo samo, musí mít svého tvůrce, umělce. Tedy i život!

„Vím, že největší a nejtěžší umělecké dílo je život.“ (Otokar Březina, ale i Do-

stojevskij a další velikáni umění a života) Březina ještě dodává: „Nejvyšším smyslem života je, aby přibývalo lásky na této zemi a tím aby se lidem stále mocněji zjevovala krása díla Božího.“

*Z knihy L. Kubíčka:
ŽIVOT, největší umělecké dílo*

KŘEST JE VELKÝ BOŽÍ DAR

Pastýřský list otce biskupa Vojtěcha k Roku křtu 2011 - Příprava k oslavě 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Moravu

Milé sestry, milí bratří, milé děti,

je tomu rok, co jste vyslechli společný pastýřský list biskupů naší země, kterým byla vyhlášena tříletá příprava na jubilejní rok 2013, kdy si budeme připomínat jedenáctisté padesáté výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na území, kde žijeme.

Celou dobu přípravy nás má provázet pozornost k Písmu, abychom objevovali poklady v něm ukryté. To je cílem i biblického pastoračního programu *Vezmi a čti*, který už přináší dobré ovoce. Mimo tento program bude každý rok nebo jeho část věnována základním, tzv. iniciačním svátostem. Jedná se o křest, biřmování a eucharistii. Prožívání letošní postní doby je zaměřené na svátost křtu a přípravu obnovy křestního vyznání o velikonoční vigílii.

Slovo „křest“ je dnes zneužíváno jako výraz pro slavnostní prezentaci knih,

hudebních nosičů, zvířat a všech možných předmětů. Spíše by se na to hodil původní řecký význam slova „baptizó“, které znamená „ponořit, omýt“. Latina a z ní většina evropských jazyků přejala tento řecký výraz pro ponoření, jako ponoření do Krista. Čeština spolu s některými dalšími slovanskými jazyky užívá slovo křest právě v tomto jednoznačném významu: ponoření do Krista, vkřtění, připojení ke Kristu.

Jak říká svatý Pavel, křtem jsme srostlí s Kristovou smrtí a zmrtvýchvstáním. V něm umírá starý člověk, otrok hříchu, pro nový život s Bohem a v Bohu. Jde o překročení pouze biologického života k životu, ve kterém se spolu s Kristem podílíme na tom, co dělal on. Právě to je naše vlastní povolání, které jsme přijali křtem. Víme o tom? Nějak z povzdálí asi ano, ale je to programem našeho života? S odvoláním na dnešní liturgické čtení o Mojžíšovi bychom dnes mohli klidně použít jeho slova: Uložte si to do svého srdce a do své duše, přivažte si to jako znamení na svou ruku, jako značku mezi oči.

Jste na rozcestí. Kudy chcete jít? Požehnaní se vztahuje jen k jedné cestě. Tuto cestu pro nás dnes vyjadřuje Kristův kříž – nástroj jeho vydání se druhým i symbol vítězství, ke kterému se hlásíme.

V evangelním úryvku říká Ježíš i nám: Ne každý, kdo mi říká Pane, Pane!, vejde... To není vyhrožování, to je povzbuzení, abychom nepromarnili to, čím jsme byli obdarováni. Abychom rozlišili rozvážnost od pošetilosti. Aby dům našeho života vítězně obstál v jakékoli myslitelné nepřízni zla.

Milí přátelé, všechny tyto úryvky jako by ukazovaly k bodu našeho ponoření do Krista, k našemu křtu. Křtem jsme ke Kristu připojeni v jeho životním zápase završeném smrtí, jak to máme před očima celou postní dobu, a rovněž tak i v jeho vítězství nad smrtí, které si připomínáme zvláště o Velikonocích. Křtem jsme skrze Krista připojeni k Otci i Duchu Svatému – Nejsvětější Trojici. Proto jsme křtěni ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Z toho vyplývá, že pokřtěný člověk už nežije sám pro sebe, ale je zapojený do širší rodiny církve a do odpovědnosti za svět. Křest není pouhým vstupem do nějaké lidské organizace. Nejsme pokřtěni proto, abychom se dostali do nebe, ale proto, abychom byli spojeni s Kristem v jeho chvále a oslavě Otce a v jeho úsilí o spásu světa. Abychom v sobě měli stejné smýšlení, jaké měl Ježíš Kristus (Flp 2,5).

Být křesťanem je povolání. Nejvýznamnější povolání, jakého se nám dostalo (sv. Pavel). Občas dostávám dopisy od dětí. Loni mě jeden z nich udělal obzvlášť radost. Byl podepsaný slovy: křesťanka

Monika. Aniž bych chtěl snižovat jakékoli akademické tituly, právě tento titul je nejvznešenější.

Milí přátelé, co udělat pro to, abychom o velikonoční vigílii byli s plným vědomím schopni obnovit své křestní vyznání? Možná začít tím, že najdeme svou křestní svíci a každý den ji zapálíme, abychom se u ní pomodlili. Jistě nám přiblíží Krista. V modlitbě můžeme také objevit její duchovní symboliku, aby se nám stala blízká. A věřím, že když si ji potom přinese na velikonoční vigílii do kostela, bude jiná. A tím nemám na mysli fakt, že bude kratší. – Kdo křestní svíci nenajde, ať si pořídí jinou.

A co byste řekli nápadu dát si do bytu kroupku, aby nám tak jako v kostele připomínala náš křest? A vždycky, když se budeme svěcenou vodou žehnat, říct třeba: Já, Petr, jsem byl pokřtěný ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

A vy, rodiče a prarodiče, víte, kde jsou uloženy křestní roušky vašich dětí nebo vnoučat? Co kdybyste jim pomohli přiblížit jejich význam?

A ještě jeden námět: Proč se nevypravit na pouť do kostela svého křtu?

Další možnosti aktivního a hlubšího prožití postní doby a Velikonoc nechávám na Vás. Může vám také poradit váš duchovní správce, řadu námětů je možno najít na internetu.

Přesto chci ještě zmínit jednu věc, kterou považuji za velmi důležitou. Je to pozvání pro vás všechny. Přijďte prosím prožít Velikonoce do kostela. Tím myslím

prožít obřady Zeleného čtvrtku, Velkého pátku a velikonoční vigilie, které tvoří jeden celek, jednu bohoslužbu. To není příprava na Velikonoce, ale všechno je to součástí jediného velkého svátku Velikonoc. Pozvěte k jejich oslavě také své děti jakkoliv staré, pozvěte ty, jimž jste za kmotry, pozvěte své známé, své sousedy, kteří jsou jen pokřtěni a znají pouze půlnoční bohoslužbu o Vánocích. A vy, děti, malé i velké, pozvěte své kmotry k účasti na velikonočním třídení a celý půst se za

ně modlete. A modlete se i za všechny, které ke společnému prožití Velikonoc oslovíte.

Milé sestry a bratři, nakonec ještě jedna prosba: Během postní doby přijměte svátost smíření, abyste mohli s čistým srdcem prožít jedinečnost svého křtu.

K tomu vám všem ze srdce žehnám.
Váš biskup Vojtěch

KŘEST

Jaké dáš znamení, kdo ti dal právo, kdo ti dal moc?

Odkud měl Jan pověření křtít? Z nebe či od lidí? Odpovězte mi! (Mk 11, 27-33)

Ustavičně dorážející otázky malých lidí, kteří se bezmocně zmítají v neschopnosti pochopit, jak můžou být nahraditelní.

Neschopnost přijmout myšlenku, slovo nebo čin, před kterým by se bylo třeba poklonit, protože je větší než lidské chápání.

Chceme znamení, chceme důkazy! Co to kdo od koho tak arogantně vymáhá? Jakým právem? Ale takovou otázku si nikdo neklade. Je zajímavá jen to, jakým právem je někdo větší než oni.

Oni jsou přece velekněží, zákoníci a starší. Kdo může být víc? Zdálo by se mi tak samozřejmé, že když člověk vidí konat skutky, které ještě nikdo nekonal, a slyší

slova, jaká ještě nikdo neřikal, že zbystří pozornost a skromně a učenlivě se bude ptát na to, čemu nerozumí, a bude vděčný za všechno, co mu trochu přiblíží nepochopitelné. Zvlášť tehdy, bude-li řeč o tom, jaké zázraky může dělat skutečná víra a jak může být vyslyšena každá modlitba a že nebude nikdy odpuštěno tomu, kdo sám nechce odpouštět.

Tak by to chtělo hluboký a důvěrný rozhovor s Ježíšem, úžasný respekt před jeho tajemstvím a pokornou touhu porozumět vlastnímu životu a jeho relacím k tomu, kdo ho stvořil.

Živě si představuji, jaké by to bylo, kdyby tito farizejové, zákoníci a starší, všechno odborníci na otázky víry, modlitby a odpouštění, skromně předstoupili před Ježíše, vyložili mu, jak to všechno chápou oni podle jejich zákona, a požádali ho o vysvětlení, co nového, hlubšího a krásnějšího jim On k tomu může říci. Lecos by se jim vyjasnilo a objevili by docela nové zorné úhly.

Ne, k tomu se jednoduše nebyli schopni snížit. Zmohli se jen na arogantní otázku: jakým právem?

Odpověď byla jednoduchá: kdybyste byli schopni přiznat, že Janovo svědectví bylo od Boha, přijali byste i mou odpověď. Když však na otázku o Janovi obe-

zřetně krčíte rameny, bylo by zbytečné říkat vám cokoliv.

(Z knihy J. Porubčan: *Každý den s Bohem*)

INFORMACE – bude vás zajímat

PRVNÍ NÁRODNÍ KONGRES O BOŽÍM MILOSRDENSTVÍ

„Teď je čas milosrdenství...“ je motto 1. národního kongresu o Božím milosrdenství, který se bude pod záštitou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho konat ve dnech 20. – 22. května 2011 v Novém Městě na Moravě a u kostela Božího milosrdenství ve Slavkovicích.

Kongres se bude konat pod záštitou brněnského biskupa, Mons. ThLic. Vojtěcha Cikrleho, organizací byla pověřena Společnost katolického apoštolátu – pallotini.

Jak uvádí P. Wojciech Zubkowicz SAC, hlavní koordinátor akce: „Založení tradice celosvětových kongresů o Božím milosrdenství započala iniciativa vídeňského arcibiskupa, kardinála Christopa Schönborna, díky níž byl realizován 1. světový kongres konaný v Římě v dubnu roku 2008. Kardinál Schönborn vysvětlil, že myšlenka kongresů o Božím milosrdenství vznikla už v roce 2002, kdy Svatý otec Jan Pavel II. zasvětil svět Božímu milosrdenství při posvěcení baziliky Božího milosrdenství v *Lagiewnikach*. Idea kongresů předpokládá, že se kongresy budou konat cyklicky na úrovni světové, kontinentální, státní a také třeba diecézní. Jejich cílem je oživení reflexe Božího milosrdenství v církvi.“

Mezi prvním světovým kongresem, který se konal v Římě v roce 2008, a druhým světovým kongresem, který se bude

konat v Krakově na podzim roku 2011, se po celém světě uskutečnily kongresy kontinentální a národní v mnoha jednotlivých zemích.

Letošní první národní kongres v České republice ukončí slavnostní bohoslužba, které bude předsedat olomoucký arcibiskup a metropolita moravský Jan Graubner. Mše se zasvěcením Božímu milosrdenství proběhne v neděli 22. května 2011 od 16.00 hodin u kostela ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě.

Přihlásit se k účasti na kongrese je možné na tel. čísle: 566 502 855, nebo emailem: info@slavkovice.cz Prosíme, uveďte, zda máte zájem o informace ohledně ubytování a stravování a pokud je to možné, zanechejte na sebe telefonické spojení. **Rozhoduje pořadí přihlášek.** Další informace najdete na: www.slavkovice.cz

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE S OTCEM BISKUPEM

V sobotu před Květnou nedělí 16. 4. 2011 se již po dvacáté první mohou setkat mladí lidé se svým biskupem. Setkání začne v 8:30 v brněnské katedrále svatého Petra a Pavla a vyvrcholí v odpoledních hodinách mší svatou. Liturgický průvod vychází z Petrova 8.

Celé setkání se ponese v duchu letošního motto *V Kristu zapuště kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry* (srv. Kol 2,7). Zveme vás, abyste toto setkání prožili s mladými z vašich farností.

Pozvěte mládež na toto setkání. Budeme rádi, když posloužíte mladým slavením svátosti smíření. V příloze ACEB je plakát, prosíme o brzké vyvěšení.

Podrobnosti k dopoledním skupinám budou aktualizovány na <http://brno.signaly.cz>. Zde také naleznete jízdní řády speciálně vypravených autobusů do Brna a zpět. Pokud vypravujete autobus na toto setkání, dejte nám prosím o tom vědět. *R. D. Mgr. Roman Kubín, referent pro pastorační mládeže brněnské diecéze*

NOVÉ CD MARIANEK

Informací o tom, že by snad časem mohlo být nahráno nové CD marianek. Co vy na to???

Přeposíláme tuto informaci těm, kteří rádi poslouchají písničky marianek. A pokud tyto písně ještě neznáte, pak doporuču-

ji, abyste si je poslechli - snad zaujmou i vás podobně jako již zaujaly mnohé:

<http://www.fatym.com/view.php?navevclanku=chcete-aby-marianky-nahraly-nove-cd-pak-tedy-prosim-pomozte&cislocclanku=2011030024>

P. Marek Dunda; www.fatym.com

DYJÁKOVICKÁ CHALOUPKA

FATYM zve všechny kluky do 15 let na DYJÁKOVICKOU CHALOUPKU od neděle 10.7. do soboty 16.7. 2011 na faru Štítary. Vede Marek Coufal. *Cena – 600,- Kč.*

Pro účastníky je připraven bohatý program. Je možno čekat dobrodružství, hry a mnoho dalšího. Vše se koná v křesťanském duchu.

Upřesňující informace včas podáme.

Hlásit se můžete tel. 515 296 384 _ 731 402 737; e-mail vranov@fatym.com

CONTRA VEGANOS

Malé postní zamyšlení

Moji přátelé z Ch. nezmou nikoho na návštěvu. Jejich byt se totiž podobá komoře, ba i tržišti: pytle a pytlíky s obilím, prosem, pohankou, jáhly a kdoví s čím ještě. Oni jsou přísní vegetariáni, tedy vegani. Své potraviny nekupují v obchodech, ale od bio-pěstitelů. Pro chléb jezdí 30 kilometrů daleko, aby byl „košer“. Odsuzují jakékoli zabíjení zvířat, proto nejedí maso. Varují se i mléka, cukru, vajec, másla, tuků. Jenže co je dnes na naší planetě nezávadné? I horský vzduch v Krkonoších je napaden škodlivými látkami.

Ti dobří lidé vstávají časně ráno, aby si mohli připravit nezávadnou snídani. Nechodí na návštěvy, protože by museli

odmítat „nevhodnou“ stravu. Zakoušejí denně mnoho štiplavých poznámek na jejich zubožené tváře i těla. Jako křesťané by měli přijmout Ježíšovu radu: „Nedělejte si starosti o svůj život, co budete jíst a co budete pít“ (Mat 6,25 a 32). Ba dokonce přikázání jíst maso! (Gen 9,3; Sk 10,13; 11,7). Ani není pravda, že Ježíš pil jen šťávu z hroznů. Právě víno z hroznů dokonce ustanovil jako způsob svého tělesného spojení s námi v eucharistii. Ve věci hodování nás docela utěšil (Mat 9,15 a Mk 7,15).

Vzpomínám na dlouholetou kostelnicí paní Martu Vonkovou z Libče u Trutnova. Ta v postní době, po celých 40 dní, nevzala do úst maso, sádlo, máslo, moučnický, vejce. Míval jsem před ní komplexy

méněcennosti. Pokládal jsem to za přehnané. Ale až přišly Velikonoce, to pak pekla a vařila ostošest! Tak velké španělské ptáčky už nevidím: na každém dobrý metr nití. Postila se tvrdě, ale z lásky ke Kristu ukřižovanému. Stolovala, ale v radosti ze Zmrtvýchvstání. Naši předkové

uměli rozlišit dny všední, kající, a dny sváteční, slavnostní. Neměli panický strach o život; byli pokorní a radostní, protože opravdu věřili...

J. Rybář

PRVNÍ ČESKO-SLOVENSKÁ NOC KOSTELŮ

Jedinečnou příležitost prožít noční program v kostelech poskytne návštěvníkům první česko-slovenská Noc kostelů. Po mimořádném zájmu, který Noc kostelů vzbudila v loňském roce v celé České republice, se v noci 27. května otevře více než 50 kostelů v Trnavské arcidiecézi na Slovensku. Informace o Noci kostelů najdou návštěvníci na www.nockostelu.cz, slovenská Noc kostolov má stránky www.nockostolov.sk.

V roce 2005 proběhla první Noc kostelů - Lange Nacht der Kirchen - ve Vídni, a během čtyř let se spontánně rozšířila do celého Rakouska. V roce 2009 Noc kostelů „překročila hranice“ a zapojily se do ní kostely v Brně a Plzni. V roce 2010 se otevřelo 418 kostelů a modliteben v celé České republice. V roce 2011 Noc kostelů překračuje další hranice, tentokrát do sousedního Slovenska. Ve stejný den a pod stejným vizuálním stylem se tedy Noc kostelů bude konat poprvé již ve třech střeoevropských zemích.

V této chvíli je do Noci kostelů v celé České republice zapojeno 500 kostelů.

Jednotlivé farnosti, sbory, církevní obce a řády přivítají v otevřených kostelech návštěvníky bohatým programem včetně komentovaných prohlídek, koncer-

tů, workshopů nebo divadelních představení. Zpřístupněny budou rovněž některé veřejnosti běžně nepřístupné části kostelů jako např. varhanní kůry, sakristie, věže, krypty nebo klášterní zahrady.

Pro návštěvníky bude vytvořen průvodce s programem jednotlivých kostelů, k dispozici budou také další informační materiály.

Informace o Noci kostelů mohou návštěvníci sledovat na webových stránkách:

Česká republika:

www.nockostelu.cz

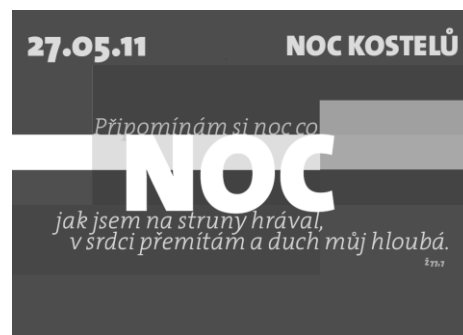
Slovenská republika:

www.nockostolov.sk

Rakouská republika:

www.langenachtderkirchen.at

Vizuální styl Noci kostelů 2011

Představujeme vizuální styl Noci kostelů pro rok 2011, který je spo-

lečný pro tři evropské země - Rakousko, Českou republiku a Slovensko - ve kterých se **Noc kostelů bude konat v pátek 27. května 2011.**

Autorkou vizuálního stylu je rakouská grafička Vera Rieder a jeho součástí je biblický verš 77,7 z knihy Žalmů: "Připomínám si noc co noc jak jsem na struny hrával, v srdci přemítám a duch můj hloubá."

Program Noci kostelů nyní připravuje více než 500 kostelů a modliteben v celé České republice. Programy jednotlivých kostelů najdou návštěvníci na stránkách www.nockostelu.cz.

O REKONSTRUKCI VRANOVSKÉHO KOSTELA

V březnu se pozvolna podařilo dokončit ve Vranově nad Dyjí projekt Tóny baroka. Tento projekt se týkal obnovy interiéru kostela Panny Marie Nanebevzaté. Zrealizovat se mohl díky

příspěvku z Norských fondů, Jihomoravského kraje a Ministerstva kultury ČR. Jak naznali odborníci při závěrečné konferenci, která se konala 2. 3. v Brně v Moravské galerii a 3. 3. přímo

na místě v kostele ve Vranově nad Dyjí, jedná se o skutečnost, která v naší zemi je zcela neobvyklá. Totiž v tak krátkém čase, za necelé dva roky, zrestaurovat varhany, štuky, omítky, fresky, oltáře, sochy a obrazy a k tomu ještě pořídit nový kamenný obětní stůl, to se i největším optimistům zdálo zcela nemožné. Ale Pán Bůh má své lidi už předem na svých místech. Jak říkával probošt mikulovský, P. Stanislav: „On dokáže psát rovně i na křivých linkách.“ Právě Jemu patří hlavní dík.

Svůj díl práce zde odvedli i mistři ve svém oboru a desítky a stovky těch, kteří vše ovlivnili ke zdárnému konci. Už to, že kostel nyní zazářil v nebyvalé kráse, jej

může plnohodnotně zařadit mezi magnety, kvůli kterým stojí za to Vranov nad Dyjí navštívit. A přitom už vůbec nerozebíráme skutečnost, že vranovský kostel je největším kostelem na Moravě se zachovalým románským zdivem, který není klášterní ani katedrální. Jen okrajově zmíním fakt, že varhany po své rekonstrukci jsou ve středu zájmu odborníků, kteří na nich miní nechat uši i oči...

Opakovaně si však uvědomujeme, že celá ta krása byla vybudována s jediným záměrem. A to jako dům modlitby k oslavě Boží. Kéž by takto vždy mohl sloužit k užitku mnoha jeho návštěvníků.

I když tato etapa rekonstrukce kostela končí, zdaleka tím ještě není vše dokončeno. Vždyť zbývají ještě práce na výměně krovů, střechy, fasády, sakristii, archeologickém průzkumu v areálu okolí kostela a samozřejmě i na rotundě.

Rád bych všechny pozval do tohoto kostela na svěcení nového oltáře. Bude se konat v neděli 29. 5. v 15.00. Oltář posvětit pan biskup Mons. Vojtěch Cikrle.

P. Marek Dunda farář vranovský

RUKA PODANÁ HLEDAJÍCÍM - dokončení

Křesťanské chování:

K poruše mezilidských vztahů může dojít tím, že se lidští jedinci vzájemně vzdálí. Závažnější je ale stav, kdy si lidé škodí vědomým podváděním nebo vzájemným spekulováním.

A vůbec nejhorší je, když jsou přesvědčeni, že si mohou dělat cokoli se jim zachce a že se nebudou za své jednání nikomu zodpovídat.

Křesťanství tvrdí, že každá jednotlivá lidská bytost bude žít navěky. To musí být pravdivé, nebo lživé. Pokud budu žít pouhých 70 či 80 let, pak existuje celá řada věcí, kterými nemá smysl se zatěžovat. Ale jimiž bych se měl velmi vážně zabývat, pokud mám žít věčně.

Žijí-li lidé pouhých 70 let, pak je národ, stát nebo civilizace důležitější než jednotlivec. A jeho život nemusí mít pro společnost příliš velkou cenu.

Pokud má ale pravdu křesťanství, pak je každý lidský jedinec neporovnatelně důležitější, neboť je věčný. Délka existence národa, státu nebo lidské civilizace během 70 či 80 let představuje vedle věčného života člověka jen zcela zanedbatelný okamžik.

Křesťané se nedomnívají, že nás Bůh bude milovat, poněvadž jsme dobří. Ale že nás Bůh učiní dobrými, protože nás miluje.

Pokud žijeme, máme možnost objevovat, na čí stranu jsme se v pozemském životě přidali.

Nyní, dnes, snad právě v tuto chvíli máme ještě možnost si vybrat správnou cestu. Bůh vyčkává, aby nám tuto příležitost dal. Nepotrvá to vždy. Musíme tuto příležitost využít, nebo ji nechat ležet ladem.

Z. Simek

ZLO NEEXISTUJE

Pan profesor na univerzitě položil svým studentům otázku: „Je všechno, co existuje, stvořené Bohem?“

Jeden ze studentů nesměle odpověděl: „Ano, je to stvořené Bohem.“

„Stvořil Bůh všechno?“ - ptal se dál profesor. „Ano, pane“, odpověděl student.

Profesor pak pokračoval: „Jestli Bůh stvořil všechno, znamená to, že Bůh stvořil i zlo, které existuje. A díky tomuto principu naše činnost určuje nás samotné. Bůh je zlo.“

Když toto student vyslechl, ztichl. Profesor byl sám se sebou spokojený.

Najednou zvedl ruku jiný student. „Pane profesore, mohu vám položit otázku?“

„Samozřejmě“ - odpověděl profesor.

Student se postavil a zeptal se: „Existuje chlad?“

„Co je to za otázku? Samozřejmě, že ano, tobě nikdy nebylo chladno?“ odpověděl profesor. Studenti se zasmáli otázce spolužáka, ale ten pokračoval.

„Ve skutečnosti, pane, chlad neexistuje. V souladu se zákony fyziky je ve skutečnosti chlad pouze nepřítomnost tepla. Člověka a předměty můžeme popsat a určit jejich energii na základě přítomnosti anebo vytvoření tepla, ale nikdy ne na základě přítomnosti, či vytvoření chladu. Chlad nemá svoji jednotku, kterou ho můžeme měřit. Slovo chlad jsme si vytvořili my lidé, aby-

chom mohli popsat to, co cítíme v nepřítomnosti tepla.“

Student pokračoval: „Pane profesore, existuje tma?“

„Samozřejmě, že existuje“ - odpověděl profesor.

„Znovu nemáte pravdu, tma stejně tak neexistuje. Ve skutečnosti je tma díky tomu, že není přítomno světlo. Můžeme zkoumat světlo, ale ne tmu. Světlo se dá rozložit. Můžeme zkoumat paprsek za paprskem, ale tma se změřit nedá. Tma nemá svoji jednotku, ve které bychom ji mohli měřit. Tma je jen pojem, který si vytvořili lidé, aby pojmenovali nepřítomnost světla.“

Následně se mladík zeptal: „Pane, existuje zlo?“

Tentokrát profesor nejspíše odpověděl: „Samozřejmě, vidíme to každý den, brutálnost ve vztazích mezi lidmi, trestné činy, násilí, všechno toto není nic jiného, než projev zla.“

Na to student odpověděl: „Zlo neexistuje, pane. Zlo je jen nepřítomnost dobra, tedy Boha. Zlo je výsledek nepřítomnosti lásky v srdci člověka. Zlo přichází tak, jako když přichází tma nebo chlad - tedy v nepřítomnosti světla, tepla, lásky.“

Profesor si sedl.

Ten student byl mladý Albert Einstein.

(autor neznámý, převzato z internetové pošty)

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek domini-kánek je mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klášterem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele ranní mše sv. u sv. Kříže u dominikánů v 6.45 h již nebudou!

- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je **během kázání program pro malé děti s katechetkou na faře.**

- Každou neděli po mši sv. v Příměticích je **na faře otevřena knihovna.**

- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je **do 19.30 h adorace.**

- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů ve Znojmě se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie.**

- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír.**

- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše.**

- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby matek.**

- Každé druhé úterý v měsíci v kostele sv. Kříže od 14 h do 17.30 h **adorace za nenarozené děti.**

- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek.**

- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež.**

- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů **do 19 h adorace.**

- Každý čtvrtek v 18 h (v zimním období v 17 h) v Kuchařovicích **dětská mše.**

- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok.**

- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí;** po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

- Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici mše sv.** v prostorách odd. 130,

vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 27.3. začíná letní čas
- 31.3. ve 20 h u sv. Mikuláše hodina adorace před 1. pátkem.
- 1.4. První pátek; v 8 a 17 mše sv. u sv. Jana Kř. u kapucínů; od 14 h výstav Nejsvětější svátosti a sv. zpověď.
- 2.4. První sobota – měsíční pouť v Hl.Mašůvkách; v 18 h; mši sv.. Autobus ze Znojma v 17 h.
- 3.4. v 16 h na faře u sv. Mikuláše přednáška Česká laická misie v Tanzánii, manželé Pavel a Mirjam Baldinských z Prahy, Misijní banka ubožáků.
- 3.4. v 15 h v Těšeticích otevření kostela po delší opravě.

- 4.4. v 17 hod na faře u sv. Mikuláše pokračování přednášky o sexuální výchově na školách - Dr. Ilona Burdová.

- 8. – 9.4. pěší postní pouť (Železný poutník) ze Svatého Kopečku u Olomouce na Svatý Hostýn. Je to již 14. ročník. Bude přes noc z 8. na 9. dubna. Odjezd ze Znojma autobusem v pátek v 15 h, začátek pouti na Svatém Kopečku v 18 h v kostele. Kdo chce jet s námi autobusem, nahlase se včas v Louce nebo v Příměticích. *(Omlouvám se za zpožděnou informaci – IJK)*

- 12.4. od 14 h u sv. Kříže u dominiánů pravidelná adorace za nenarozené děti.

- 16.4. diecézní setkání mládeže v Brně na Petrově

- 24.4. v Příměticích ve farním kostele žehnání nové mozaiky a děkovná bohoslužba za dokončení oprav kostela

Pobožnosti Křížové cesty v postní době:

- u sv. Mikuláše každou postní neděli v 15 h
- u sv. Kříže v pátek v 17.20 h, mimo 25. 3. Slavnost Zjevení Páně
- u sv. Jana Kř. každou středu a pátek ráno v 7.30 (přede mší sv.)
- u sv. Václava každou neděli v 17 h
- na Hradišti v neděli po mši sv. v 10,30 h
- v Gránicích na Květnou neděli 17.4. ve 14.30 h (na Hradišti)
na Velký pátek 22.4. ve 21 h (na Hradišti)

PŘÍLEŽITOST K VELIKONOČNÍ ZPOVĚDI VE SVATÉM TÝDNU

	18.4. pondělí	19.4. úterý	20.4. středa
sv. Jan Kř.	14 – 17 h	14 – 17 h	14 – 17 h
sv. Kříž	15 – 18 h	15 – 18 h	15 – 18 h
sv. Václav			17 – 18 h

Přímětice: v neděli 17.4. od 19 h a v pondělí 18.4. od 17 h.

Mramotice: 13. a 20.4. v 17:00 přede mší svatou

Kuchařovice: 14.4. v 17:00 přede mší svatou

POŘAD BOHOSLUŽEB VE ZNOJMĚ O VELIKONOCÍCH

	Zelený čtvrtek 21.4.	Velký pátek 22.4.	Velikonoční vigilie Bílá sobota 23.4.	Neděle Zmrtvýchvstání Páně 24.4.
sv. Mikuláš	16.00	16.00	18.00	9.00
Sv. Alžběta				11.00
sv. Kříž	18.00	* 7.00 18.00	* 7.00 20.00	8.00; 10.00; 18.00
sv. Václav	18.00	18.00	20.00	8.00
sv. Hippolyt	19.00	19.00	20.00	10.30
Šatov – pro Šatov, Hnanice, Havraníky	19.00	19.00	20.00	9.45 Šatov a Hnanice 11.15 Havraníky
Konice	17.00	17.00		8.00
Přímětice	18.00	18.00	20.00	9.00
Kuchařovice	Bohoslužba v Příměticích	Bohoslužba v Příměticích	Bohoslužba v Příměticích	8.00
Mramotice	Bohoslužba v Příměticích	Bohoslužba v Příměticích	Bohoslužba v Příměticích	11.00

* - Ranní chvály

Květná neděle: pořad bohoslužeb jako v neděli; svěcení ratolestí přede mší sv., u sv. Kříže přede mší sv. v 8.00 h; ve 14.30 h Křížová cesta na Hradiště.

Zelený čtvrtek: u sv. Kříže po večerní mši sv. adorace do 21 h. U sv. Mikuláše kostel otevřen do 22 h.

Velký pátek: v 7 h u sv. Kříže ranní chvály – tzv. „Temné hodinky“; v 15 h pobožnost Křížové cesty; po večerních obřadech u Božího hrobu adorace do 20 h. U sv. Mikuláše v 15 h Křížová cesta; 21.00 h Křížová cesta v Gránicích na Hradiště.

Bílá sobota: v 7 h u sv. Kříže ranní chvály – tzv. „Temné hodinky“; u sv. Mikuláše od 8 hodin soukromá adorace u Božího hrobu (dary u Božího hrobu jsou na podporu kostelů ve Svaté zemi).

Boží hod velikonoční: při dopolední mši sv. svěcení pokrmů;

Velikonoční pondělí: u sv. Kříže mše sv. jako ve všední dny; v ostatních kostelech jako v neděli.

Dej každému dni šanci, aby se stal nejkrásnějším dnem tvého života.

Mark Twain

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sidl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.

Tisk POLYGRAF Znojmo